

UNIREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Pe un an 260 Lei; pe un jumătate
de an 130 Lei; pe un sfert 80 Lei;
pe o lună 25 Lei.
Abonamentele se plătesc nu-
mai înainte!

Inscrisă în registrul publicațiilor periodice al Tribunalului
Târnava-Mică sub Nr. 3-1933.

Intemeietori: † Al. Lupeanu-Melin și Iuliu Maior
Proprietar și director: IULIU MAIOR
Redactor: SEVER BARBU

ANUNȚURI ȘI RECLAME

Un șir Corp V, adică de lărgimea a
doi milimetri, Lei 12. Lărgimea de
1 centimetru Lei 60.

O meserie de care habar n'avem

Nouă, Românilor, nu ne plac me-
seriile. Măcar că numai din meserie
te poți îmbogăți.

Zadarnic t-o toci aceasta la cap
Românului, că nu te crede și chiar
dacă te ascultă, pe urmă îți zice:
„Lasă-l să vorbească, că doar de
aceea s'a făcut domn. Eu fac ce știu
și cum știu”.

Mare greșală!

Nu merg mai departe, ci rămân
aici în Blaj, Suntem aici peste 100
profesori. Foarte puțini își au casele
or proprii. Cel mult aceia, care a
veau și ceva avere de acasă, ori ale
cărora soții sunt și ele profesoare, și
au două tefuri.

În schimb meseriași patroni aproa-
pe nu sunt fără case proprii.

Pentruce?

Pentru că ei câștigă mult mai bine
decât profesorii.

Cel mai veșnic profesor sau ca-
nonic din Blaj nu are mai mult de
22-25 mii de Lei la lună; pe când
zilele trecute îmi declara un meseriaș
din Blaj că el dacă nu câștigă 1000
de lei la zi, nu poate trăi.

Și de fapt așa este. Carturarilor nu
mai pot câștiga de pe piață decât
cu crușare; doamnelor meseriașilor și
comercianților în schimb câștigă tot
ce e mai bun și mai fin pe piață.
Da, pentru că funcționarul, oricât de
bine ar fi plătit, nu poate câștiga —
întrucât e om cinstit — mai mult de-
cât primește la o lună; pe când
meseriașul și neguțatorul — dacă e
harnic și cinstit — câștigă foarte
mult și bine.

Dar să nu zică cineva, că numai
asuma, în război. Nu, și de o mie
de ori nu. Meseriașul și comerciantul
harnic și cinstit câștigă totdeauna
bine și mai mult decât un funcționar
ori profesor. Așa e un adevăr pe
care nu-l poate trage nimenea la în-
dolală, că faptele o dovedesc.

Pentru ce nu ne dăm deci copiii la
meserie?

Pentru că nu vrem să înțelegem.
Dacă ne am gândi bine, așa ne-am
împriși lucrurile, ca din fiecare
familie să trimitem cam cel pu-
țin un băiat sau o copilă la meserie

ori la comerț. Așa fac Sașii, așa fac
Ungurii, așa fac Germanii, Englezii.
Francezii, Italianii, cu un cuvânt toate
popoarele civilizate. Numai noi nu
vrem să înțelegem.

La Blaj nu avem decât un ceasor-
nicar evreu. — Pentru ce nu-și dau
tăranii copiii la această meserie atât
de bănoasă și de domnească?

Citesc acum de curând că au tre-
cut 2 ani de la înființarea „Institu-
tului de cercetări piscicole al Româ-
niei”.

Ce o fi aceea „piscicole”? În ce
limbă o fi spusă și vorba aceasta?

„Piscicole” înseamnă pe latinește
„pește”. Așadar e vorba de Insti-
tutul de Cercetări pescărești din Ro-
mânia”.

La noi în țară atâtea râuri și bălți
sunt, încât din pescărit ar putea trăi
zece de mii de familii românești. Du-
rere însă că trăiesc numai familiile
rusești și bulgărești. Abia de doi ani
s'a înființat acest Institut, iar în a-
cești doi ani a și înființat câte un
post la Fogăraș, la Nucet, în Baco-
vina la Tarcău, Tulcea și Constanța.

Aj am apoi, tot din gazete că „spre
a forma cât mai mulți pescari pe
Dunăre și Mare, cu sprijinul Statu-
tului, buni cunosători ai pescuitului
și cari să fie repartizați în regiunile
piscicole, în vederea înlocuirii elemen-
telor străine, s'au luat măsuri pentru
înființarea a două căminuri, primul
în orașul Ismail, iar al doilea în co-
muna Zebil—Tulcea”.

Așadar avem două căminuri pen-
tru învățarea de pescari. Pentru ce
nu ne dăm și noi copiii la aceste că-
minuri? Pentru ce nu ne facem câte
un copil pescar, că tare e bună me-
seria aceasta, doar pe lângă Dunăre
și Mare se câștigă foarte bine ca
pescar.

Meseria-l plug de aur, iar noi nu
vrem să-l folosim. Ne mulțumim cu
plugul de lemn.

Ce bine ar fi dacă ne ar da Dum-
nezeu totdeauna mintea Românului
cea din urmă!

Cripta Arhierilor

Mântuitorul a lăsat ca în Sfânta
Sa Biserică să fie mai mari, să
fie conducători, cari să învețe
poporul și să păzească învățătura
cea adevărată, sub îndrumarea
Sfântului Spirit. A lăsat de con-
ducător al întregii Biserici pe
Papa dela Roma, vicar al Dom-
nului nostru Isus Hristos, urmaș
al Sfântului Petru, vâhovnicul
apostolilor. De Sfântul Părinte
dela Roma ascultă toți fiii Bise-
ricii, clerici și mireni deopotrivă.
În toate țările Papa orânduiește
arhierii, episcopi și mitropoliți,
cari să conducă biserica. Sfânta
noastră Biserică unită cu Roma
are un Mitropolit la Blaj și mai
mulți episcopi (la Oradea, Cluj,
Lugoj, Baia-Mare, și mai nou la
București). Mitropolia Blajului
— despre a căror viață și acti-
vitate a vorbit adesea foaia no-
astră — se îngropau în bisericuța
ce era lângă frumosul palat mi-
tropolitan din Blaj. Cu timpul
bisericuța s'a năruit. Mai marii
bisericești au hotărât ca osemin-
tele lor să fie transportate în
alt loc.

Există la Blaj un palat măreț,
în care sunt toate școlile se-
cundare de fete. E Institutul Re-
cunoștinței, clădit prin dărnicia
Sfântului Părinte Papa Pius XI.
Tot acolo e și casa călugărițelor
din Congregația Maicii Domnului.
Lângă Institutul Recunoștinței
este o biserică nouă, zidită ca
cele din Italia. Zinic se fac Li-
turgii în acea biserică, pentru
călugărițele cari și au închinat
viața Domnului, devenind mi-
rese ale lui Hristos și pentru
sutele de eleve dela școlile din
Blaj, cari sunt crescute după
rânduiala creștinească. Sub bise-
rică este un fel de pivniță mare
și frumoasă. Acolo se înmormân-
tează toți vlădicii Blajului. Au
fost aduse osemintele celor în
mormântași la bisericuța de lân-
gă Mitropolie.

Lipsesc din cripta arhierilor
numai câțiva: Vlădica Inochentie
Micu Kein, marele luptător din

secolul al XVIII-lea, care a murit
la Roma. A fost înmormântat la
biserică greco-catolică a călugă-
rilor ruteni. Mitropolitul Victor
Mihali de Apșa a fost înmormân-
tat în cimitirul cel nou de lângă
gara orașului. Mitropolitul Ale-
xandru Șterca Șuluțiu a fost în-
mormântat în cimitirul vechiu,
de lângă Bisericuța din Blaj, iar
Mitropolitul Vasile Suciuc își doar-
me somnul de veci în cimitirul
de lângă gară. Nu peste mult
osemintele Mitropolitului Vasile
Suciuc vor fi desgropate și duse
în cripta arhierilor, care a fost
cristalizată de el. Mormintele arhie-
reilor sunt în perete, iar lângă
mormânt străjuiește o cruce pe
care scrie doar numele — de
exemplu — Petru Pavel Aron,
Alexandru Nicolescu, etc. Cru-
cile acestea sunt presărate ade-
sea cu flori. Se aduc și cununii,
căci sunt vrednici de recunoștința
noastră, Arhierii Preasfințiți din
alte vremi, ale căror înfăptuiri
mărețe le vedem în Blaj. Cripta
arhierilor e simplă, călugărească.
Dacă intri acolo, îți faci o cruce
și e bine să zici o rugăciune.
În fața mormintelor te gândești
mai mult la Dumnezeu și la vi-
cea de apoi. Cripta e închisă,
iar cheia o păstrează călugărițele.
Miresele lui Hristos, îngrijesc cu
dragoste creștinească, cripta tă-
cută a arhierilor de altădată.

Iosif E. Naghia

Pentru unirea bisericilor. Din
18 până în 25 Ianuarie s'au făcut
în toată lumea slujbe și s'au
înălțat rugăciuni ferbinti către
Bunul Dumnezeu pentru unirea
bisericească. Mântuitorul a întem-
pleat o biserică. S'a rugat „ca
toți să fie una”. A lăsat „o turmă
și un păstor”. În decursul vremii
din cauze omenești s'au format
o multime de confesii și de
secte, rupte din trupul Sfintei
Biserici. Să ne rugăm ca să re-
vină la sânul Sfintei Biserici alui
Isus frații noștri cari rătăcesc pe
căile străambe ale nesupunerii și
ale credințelor greșite.

GRAUNȚE SUFLETEȘTI

Câteva pilde despre marele preț al religiei

Un copilăș, cel mai draguț copilăș al tatălui său, s'a îmbolnăvit greu. Dusu-l-a tatăl său pe la toți medicii, dar nu l-au putut vindeca. Copilul vedea și el că nu mai este scăpare, de aceea se obișnuise cu gândul că trebuie să moară. Șezând într-o zi tatăl întristat pe marginea patului copilășului bolnav, acesta îl întrebă: „Tată, ce mă sfătuiești? Să cred ceea ce mi-ai spus tu, ori ceea ce mi-a spus mama”? Uitasem să vă povestesc că tatăl era necredincios și nici în Dumnezeu nu credea. Ochii tatălui se umplură de lacrimi și răspuse: „Crede tu numai, dragul tatii, în ceea ce ți-a spus mama. Că ceea ce ți-a spus tata nu este atât de sigur ca ceea ce ți-a spus mama”. —

Marele necredincios francez Voltaire (citește: Volter), născut la 1694, mort la 1778, a făcut-o necredincioasă pe contesa de Chatelet, care spunea că religia este numai o credință deșartă. Imbolnăvindu-se greu contesa, l-a chemat la patul ei de suferință pe Voltaire și l-a întrebat, dacă n'ar fi bine să se spovedească, cuminece și să primească ungera de pe urmă, că

bine vede ea că se apropie de moarte. Voltaire i-a răspuns: „Alege ceea ce este sigur”. Contesa a și trimis deci iute după un preot, însă pe când a sosit acesta, ea deja era moartă. Da, da, în fața morții și necredincioșii devin credincioși. —

Doi inși discutară odată foarte aprins. Era un credincios și un necredincios. „O sărmane creștine, ce te vei fi păcălit, dacă ceriul e numai o poveste” îi aruncă în sfârșit necredinciosul bunului creștin. Creștinul îi răspunse: „O sărmane necredincios, închipue-ți însă, ce te vei păcăli tu, dacă iadul nu este numai o poveste”. —

Principele Sfrondati, abatele mănăstirii benedictine St. Gallen din Elveția, s'a întâlnit odată cu un necredincios, căruia îi scrisese în repetite rânduri și care-l necăjia și acum cu necredința sa. În sfârșit s'a mâniat și i-a răspuns precum urmează: „Așadar ori este Dumnezeu ori nu este. Dacă nu este Dumnezeu, nu Vă expuneți nici unei primejdii prin credința în el. Dacă însă există Dumnezeu, nu Vă va umbra bine, când va trebui să vă înfățișați în fața lui cu necredința D.-Voastră”. Și cu aceasta i-a întors spatele. Cuvintele acestea hotărâte și aspru

spuse l-au cam îngrozit pe necredincios și de atunci nu s'a prea răcădit împotriva credinței. —

Impăratul Japoniei chemă odată la sine pe mai marele misionarilor catolici din Japonia și-i puse întrebarea: „Spune-mi sincer, credeți D.-Voastră sincer tot ceea ce predicați? Eu i-am întrebat și pe preoții noștri păgâni (bonți) despre aceasta și mi-au mărturisit sincer că ei nu cred în ceea ce predică. Mărturisește-mi sincer adevărul, că nu o să-l spun nimănui”. În apropierea împăratului se afla un glob al pământului. Arătând spre acest glob, misionarul, Părintele Necker, îi răspunse: „Mărite împărate, priviți odată pe acest glob îngrozitoarea depărtare ce desparte Japonia de Europa. Ce credeți, pentrucă am venit până aici? căci eu nu am aici nici o șanză de a câștiga vre-un ban. Cel mult suferințe și necazuri. Nimic altceva decât religia mea și adevărătatea religiei mele m'a îndemnat să-mi părăsesc patria, pentru a propovădui evanghelia”. Impăratul a rămas foarte gândit, pe urma acestui răspuns.

Dar oare călugărițele noastre, cari îngrijesc bolnavii în clinicile, sp-talele și sanatoriile din țară cu ce sunt răsplătite pentru marea jertfă ce o aduc? Interesați-vă, rogu-vă, la conducerea mănăstirii lor, câte au murit până acuma în cea mai fragedă a lor tinerețe, pe urma bo-

lelor molipsitoare. Ce le face să-și jertfească viața? Ce altceva decât credința în Dumnezeu, decât religia noastră.

Părintele Iuliu

De prin sat

Cultul sf. Inimi alui Isus la Lupeni

În anul 1928 — când abia se știa în țară locuri despre Cultul Sf. Inimi alui Isus — a luat început și în parohia Lupeni, jud. Hunedoara această rugăciune, întorcându-o p. Petru Berinde.

Munca depusă de p. Berinde n'a rămas fără de rod, căci membrii Cultului Sf. Inimi alui Isus au desfășurat o foarte fructuoasă activitate nu numai în Lupeni, ci și în cele credincioșii din jur, ba mai mult, mulți dintre ei mergând în comunele lor, s'au pus și acolo pe lucru și astfel s'a ajuns că a luat ființă Cultul Sf. Inimi alui Isus în multe comune din județele: Cluj, Sălaj, Someș, Satu-Mare, formându-se o ceață de creștini și creștine, cari și-au pus de scop de a se cumineca în prima Vinere ori Duminică din lună, în clăstea Sf. Inimi alui Isus, reparând în felul acesta vătămarile ce le-au adus atât ei cât și alții la Isus.

Dară membrii și membrele Cultului Sf. Inimi alui Isus din Lupeni nu s'au mărginit numai la partea lor sufletescă, ci ori de câte ori conducătorul lor sufletesc, p. Petru Berinde, apela la ei, pentru a colecta banii spre diferite scopuri, fieștecan membru se întrecea a strânge câți mai mulți bani, fără a lua în considerare vobele nesocotite ale unora.

Fără îndoială, cei mai lipsiți și mai avizați la ajutorul nostru, sunt misionarii, cari părăsindu-și: părinți, frați, surori, casă, avere și țară, au plecat printre păgâni pentru a-i creștina. — Cum păgânii n'au școli, biserici, spitale, nu numai că ei pot susține pe misionari, din contră au lipsă de ajutoare.

Membrii Cultului Sf. din Lupeni au tot pătruns de acest adevăr, în care scop și fiecare an, la indemnul și după îndrumările primite de la conducătorul lor sufletesc

FOIȚA

„UNIRII POPORULUI”

Rugămintea unui ostaș român

Astăzi pasăre măiastră
Du-te dragă'n spre Apus
Și spune la mam' acasă
Că un glonte m'a răpus.

Du-te'n țara mea departe
Și-i spune la mândra mea
C'am murit în cap de oaste
Dup'un chin și-o jale grea.

Spune-i, dragă, ce îi spune,
Dar te rog să-i spui așa;
Că am dus cu min'din lume
Plânsul și iubirea sa.

Iar la mama cea bătrână,
Care plânge în pridvor,
Spune-i, să nu uite'n lume
C'a avut și-un biet fecior.

Iar la prietenii ce-ășteaptă
Să ne întâlnim curând,
Spune-le, iubită, dragă,
C'am murit cu ei în gând.

Ridicați acasă jertfe

Lângă pădurea de brazi
C'am murit pentru dreptate
În lupta de prin Caucazi.

Cielu Vasile Haiduc
cl. VIII lit.

Tezar, mánzul concentrat

Incepuse războiul. Stăpânul trebuia să dea din stava sa cai pentru armată. Soarta căzu pe Tezar și pe Negru. Fură duși departe, iar ceilalți începură în dragă voie să-i bârfească, mai cu seamă că ei nu se mai puteau apăra.

— Tezar a fost un răsfățat — zicea Mușcăciosul. — Pe toți v'a vorbit de rău. Ba se lăuda că el nu se teme de nici unul din noi. Ba amenința că ne va descoperi stăpânului micile noastre greșeli.

— Era mândru și închipuit. I se părea că el știe toate, iar alții nu mai știu nimica. — bătea din copită Pintenogul.

— Era falos că el nu era clevetitor ca alții, și zicea că el urmează dreptatea, — ciulea din urechi Gădiliciul.

— Au fost cai cinstiți și de omenie — le tăie vorba Corbu cel Bustru, — numai voi n'ați încăput de ei, și i-ați tot bârfit, pentrucă nu se uneau cu voi în părțile cele pline de răutate, ca ale oamenilor.

— Și tu faci pe sfătosul ca ei? se mira Fani Nărașul tremurându-și buza de desubt.

— Ba sunteți voi toți clevetitori și vă bucurați de răul altuia; ba chiar căutați a face rău, întocmai ca oamenii.

— Vezi-ți de treabă, sfătosule, — îi zise disprețitor Bator Surul. Nu cumva vrei să-i fii parte și acestui neteflete de stăpân care în veci n'are grija noastră, și numai paseri și buhe vede în toată viața lui? Pentrucă nu s'a făcut cioban, ca să se uite după paseri și să umble după cuiburi prin păduri, nu stăpân de herghelie, dacă nu știe purta grije de cai — și caii începură a bârbi și pe acest stăpân, ca și pe oricine altul, afară de ei loșiși.

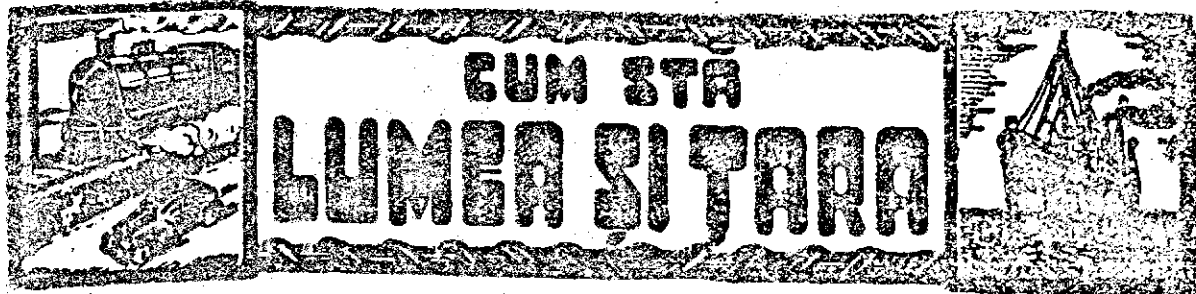
După vre-un an și jumătate, Tezar veni în tovărășia unui cal strein cu un car mare mánat de niște soldați, ca să ducă fân pentru armată. Ozi din stavă se

adunară în jurul lui, întrebându-l cum îi merge. Nu era slab, și spunea că-i merge bine, și chiar se bucură că nu se află sub mână celui stăpân care se ocupă tot cu lucruri cari sunt afară de datoria lui. Mușcăciosul și Nărașul tremurau buza și lărgeau nările cu ciudă și, bătând din picior, ciuleau urechile cu pizmă.

— Să mă crezi, frate Tezar — zicea Murgu — că nouă ne pare rău după tine. Tu mai înveseleai stava cu glumele tale. Numai Mușcăciosul și Nărașul nu te au putut vedea. Vezi-i, cum stau acolo de-o parte și se tem că nu te vei prăpădi, și poate că te vei întoarce iară aici. Vezi-i cât sunt de plini de pizmă, ca oamenii.

Tezar zimbea scuturându-și coama și zicea: Vom mai vedea.

Se întâmplă de muri și stăpânul cel slab, și-i urmă un altul, care se părea mai harnic și decât cel dintâi. Lui Tezar i se împlini timpul, și se întoarce acasă. Stăpânul cel nou se interesă de el de aproape, și începu să l aibă drag. Se întreba adeseori: Oare pentru ce vor fi înstreinat stăpânii de mai înainte pe acest

au colectat sume frumoase în acest scop (trimițând Sf. Episcopii de Lugoj pentru misiunari: în anul 1934 lei 680, în anul 1935 lei 784, în anul 1936 lei 1431, în 1937 lei 2344 în anul 1938 lei 3912, în anul 1939 lei 5200, în anul 1940 lei 5650, iar în anul 1942 lei 10.500, urmând a se mai trimite mai târziu niște sume, din colectele neintrate încă din anumite motive.

Iată numele membrilor care au colectat: Pinteș Cornelia, Bica Floare, Hodor Mariana, Ațelean Alexandru, Andrei Floare, Borșoș Ioan, Bălțean Vasile, Borșoș Florian, Borșoș Maria, Bont Iulian, Cheludean Ion, Clej Anuța, Fedoranici Ladislau, Filip Marie, Firczak Egeș, Hula Ana, Băbuși Anghelina, Ignat Veronica, Jerca Mihai, Lazar Gavrilă, Leuca Ladislau, Mureșan-Vegău Maria, Mitruț Maria, Mureșan Sus, Orășan Petru, Pavel Sămzeana, Pop Victor, Raica Carolina, Gorlopan Ion, Scobleț Ion, Uar Maria 1 Ioană, Zeruta Ion, Lazar Carolina, Mureșan Veronica, Polhac Anica, Popa Silvia, Rusu Maria, Săsău Ileana, Tordai Alex, Moldovan Maria și Carpineț George.

Păr. Petru Berinde, drept recunoștință pentru oboseala ce a depus-o colectorii, a sfințit 12 sf. Liturghii pentru morșii familiilor cari au colectat.

Ținem să amintim, că au fost credincioși foarte înțelegători, cari au contribuit la fiecare colecție care li s'a prezentat, cu sume însemnate.

S'a dovedit, că în acest an, când muncitorii minieri au fost și sunt mai năcăjiți și lipsiți de ceea ce necesare, au fost mai darnici, dupăcum se poate vedea din sumele colectate la anul cel bun. Și aici se poate vedea, că omul când e năcăjit e mai darnic, căci știindu-și năcăzul lui, îi înțelege și pe al altuia.

Dumnezeu să răsplătească din bogăția sa, atât dăruitorilor cât și colectoriilor, fiind convins, că Isus nu lasă nerăsplătit nici un pășar de apă, asigurându-ne: „Fericiți cei milostivi, că aceia se vor milui.”

Să ajutăm deci totdeauna misionarii, căci lui Isus li dăm!

mânz, pe care li poți folosi unde vrei? Oare nu va fi fost cumva vre-o intrigă și între cai ca între oameni? Oare caii încă se pizmesc ca oamenii?

Stăpânul cel nou urmărit de aproape pe Tezar, căci Negru nu se mai întoarce. Ceiațați cai din stavă iară începură să pizmiască, și părea că binele lui Tezar ar fi fost furat dela ei. Il încunjurau cu vorbe dulci și adevărate.

— Eu totdeauna am ținut la tine — zicea Bator Surul.

— Eu și am fost prieten nedespărțit, și abia am apucat să te întorc iară la noi, zicea Moci Pintenogul, scuturându-și Pielea.

— Se simțea lipsa ta în stavă, urma Murgu Gădiliciul.

Numai corbu cel Buestru nu zicea nimic. Tezar însă, care își cunoștea de acum atât de bine tovarășii, zimbea sfărâind ușor din nări și, aruncând Corbului celui Buestru o privire prietenească, clătina din cap, zicea în gândul său:

— Toți sunteți fățarnici, min-

Luptele din Răsărit

Lupte grele continuă pe întreg frontul din Răsărit. Pe măsură ce iarna devine tot mai aspră și mai vițoroasă, în aceeași măsură luptele devin mai înverșunate și mai grele pe acest front. Bătălia de iarnă, ca și cea din anul trecut, se poartă pe întreg frontul răsăritean, începând dela lacul Ilmen și până în Caucaz. De două luni, bolșevicii încearcă să spargă apărarea trupelor germane și aliate. Pentru aceasta au atacat mai întâi la marea cotitură a Donului. Au atacat apoi la Toropez, Velko Luki și la izvoarele Volgii. Au atacat la Miazănoapte, lângă lacul Ilmen și Ladoga, în Miazăzi la Caucaz și în cele din urmă la Stalingrad. Pretutindena au fost oprți însă de apărarea germană și aliată. Acum atacurile bolșevicilor se desfășoară pe întregul front. Bolșevicii au atacat, mai ales în vremea din urmă, în partea de Miazănoapte a frontului, la Stalingrad și la Don.

Așa au fost lupte grele lângă lacul Ilmen, Ladoga și pe măsură ce coborâm, se desfășoară lupte din ce în ce mai îndârjite. Lângă Voronej bolșevicii au încercat, cu trupe numeroase, să frângă apărarea germană. Pe frontul Donului, bolșevicii atacă iarăși cu mare înverșunare, voind să treacă acest râu. Au fost însă respinși de mai multe ori. Mai la Sud de această zonă se dau deasemenea lupte foarte crâncene.

La Stalingrad, bolșevicii atacă fără încetare cu trupe numeroase și tancuri. Soldații români și germani, deși mai puțini, se apără cu mare vitejie, oprind toate atacurile dușmanului. În Caucaz au fost deasemenea lupte îndârjite, în vremea din urmă desghetul venit pe neașteptate, îngreunază mersul luptelor.

Luptele din Africa

Războiul de pe frontul african este mai puțin îndârjit, ca acela de pe frontul răsăritean. În Tripolitania, o țară din Africa, trupele engleze de sub comanda generalului Montgomery înaintează, fiind hărțuite încontinuu de trupele germane și italiene. În Tunisia frontul este mai lini-

cinos și plin de răutate, întocmai ca oamenii, despre cari în săși cărțile lor cele sfinte zic: Blăstămat să fie omul care se încrede în om.

(Sfârșit).

N. Lupu

știt. Acolo nu se dau decât lupte de puțină însemnătate.

Bombardarea Berlinului și a Londrei

Englezii au atacat în săptămânile trecute, cu aviația lor orașul Berlin. Drept răspuns Germanii au bombardat și ei orașul Londra. În noaptea de 17 Ianuarie, escadrile puternice germane au bombardat puternic orașul Londra.

Intrevederea dintre dl Hitler și mareșalul Antonescu

În săptămâna trecută dl mareșal Ion Antonescu, însoțit de dl Mhai Antonescu au făcut o vizită dlui Hitler la cartierul său general. Despre această vizită au scris gazetele mari din toate țările spunând, că ea este de mare însemnătate.

Oa această ocazie gazetele au arătat puterea militară a României și însemnătatea ajutorului pe care ea li dă, pentru nimicirea bolșevismului.

Alle vești politice

Se spune că țărișoara Chili din America a rupt legăturile Axei, iar o altă țărișoară din Asia, Irakul, a declarat război puterilor Axei. Aceasta ca să se afle și ele luate în seamă.

O întrevedere între dl Churchill și Roosevelt

Se vorbește că dl Churchill prim-ministrul Angliei ar fi avut în zilele acestea o întrevedere cu dl Roosevelt, președintele Americii.

Pentru această întrevedere, dl Churchill a făcut o călătorie în America, la Washington, unde a stat de vorbă cu dl Roosevelt despre soarta războiului din Africa.

Despre această călătorie a dlui Churchill scriu numai gazetele, dar nu se știe dacă sunt adevărate știrile despre o întrevedere între cei doi conducători de țări.

Luptele din Răsăritul îndepărtat

Pe frontul din Răsăritul îndepărtat sunt lupte în Birmania, în China, în insulele Filipine și în apele Oceanului Pacific de Miazăzi.

În Birmania atacurile începate de către trupele engleze au fost oprite. În China Japonzii atacă fără încetare, urmărind o slăbire a trupelor chineze.

În insulele Filipine, Japonzii au luat prinși 13 generali americani.

În luptele din Oceanul Pacific de Miazăzi, avioanele japoneze au câștigat biruințe frumoase asupra avioanelor engleze și americane.

Omor întreit, din botic

Țăranul Radu Ion din Aniniș-Gorj s'a urcat beat în tren. Cum era beat, el voia să șadă neapărat. L-a provocat deci pe un călător care era în fața sa, să-i predea locul. Acesta însă n'a voit. Atunci Radu Ion a scos revolverul și a pușcat spre călător.

Glonteile l-a atins în partea stângă a capului, a trecut apoi prin peretele vagonului și l-a lovit pe un comerciant în spate și pe un plutonier în mână.

Călătorul lovit mai întâi s'a prăbușit într'un lac de sânge și a murit pe loc. Ceiațați au fost ajutați de ceiațați călători, coborși din tren și duși la spitalul din Târgu-Jiu, în a cărui gară s'a întâmplat nelegiuirea, iară ticălosul de ucigaș predat jandarmeriei.

Iată, ce face beția!

Ce scriu alții despre noi

„Solia Dreptății” Nr. 3 din 21 Ianuarie 1943, pagina 2:

„Ziarul Unirea Poporului”, care apare la Blaj, sub conducerea dlui Iuliu Maior ca director și a dlui Sever Barbu, ca redactor, a intrat în al douăzeci și cincilea an de apariție.

Cunoscute fiind greutatea primării trece presa din provincie, cei douăzeci și patru ani de apariție a ziarului „Unirea Poporului” sunt o mărturie vie, că cititorii l-au apreciat așa cum se cuvine și că conducătorii ziarului și-au îndeplinit cu prisosință rolul.

„Unirea Poporului” este una dintre cele mai bune gazete populare, care duce lumină prin satele Ardealului Românesc.

Il dorim confratelui, spor la muncă și progres în ogorul culturii satelor.

„Gazeta Transilvaniei” Nr. 5, din 20 Ianuarie 1943, pagina 3:

„UNIREA POPORULUI” (Blaj) în primul număr al frumoasei sale vieți și activități de 25 ani, subliniind gestul unei sprijinitor al scrisului său, arată că are peste 2 milioane restanțe la cititorii care nu plătesc.

E o măsură tristă ce a trebuit să aplice directorul gazetei, ștergând din catastră peste 4000 de „abonați”.

Răspândiți

„Unirea Poporului”

Ne-a murit un abonat de seamă, Badea Amos Popa din Ciugudul de jos

Săptămâna trecută am primit vestea tristă că vechiul nostru abonat, Badea Amos Popa din Ciugudul de jos, a trecut la cele veșnice, în vârstă de 76 ani.

Deși trecut de vârsta Scripturii — că zise psalmistul David: „anii noștri ca o pânză de paianjen s'au socotit: silele anilor noștri într'inșii șaptezeci de ani, iară de vor fi în puteri, optzeci de ani, și ce este peste aceștia, osteneală și necaz”, — totuși ne a surprins dureros moartea D sa'e, știindu-l, până biue de curând, sănătos, zdravăn și cu mintea limpede. O boală ascunsă însă, pe care nici doctorii eei mari dela Sibiu n'au putut-o observa, i-a rupt firul vieții, după 2—3 luni de boală.

Badea Amos Popa din Ciugudul de sus a fost unul dintre cei mai vechi cetitori ai noștri, un om de seamă, cumpătat și cu minte, cum rar se află. Citea „Unirea Poporului” din doască'n doască, și mai ales „Grăunțele Sălețești”. Dar i-a și ajutat Dumnezeu de a murit cu o moarte creștinească, cum rar se întâmplă.

Ca țaran a fost fruntea satului și al jurului, cantor, curator

și primar, iar ca tată s'a făcut datoria cu vârf și îndesat. A avut 11 copii, dintre cari astăzi 8 sunt în viață, 4 băieți și 4 fete. Dintre băieți cel mai mare este dl Dr. Augustin Popa, profesor la Academia Teologică din Blaj, directorul ziarului „Unirea”, fost deputat și unul dintre cei mai de seamă fruntași ardeleni. Dr. Rubin Popa profesor la Universitatea din Cluj Sibiu, la Facultatea de Medicină. Aurel Popa, director la o mare societate de petrol din București și Ștefan Popa licențiat al Facultății de Drept, astăzi pe câmpul de luptă. Cele 4 fete sunt măritate tot după oameni de frunte.

Mai rar un tată atât de fericit! Inmormântarea i-s'a făcut de către 6 preoți, în frunte cu Părcenonic dela Blaj Dumitra Neda, Părcenonic dela Uioara Iuliu Căpănean, Părcenonic dela Teologie Dr. Eugen Popa și patru teologi din Blaj.

La mormânt l-a petrecut întreg satul și jurul, dovedind și cu aceasta, ce om de seamă a fost răposatul.

În veci pomenirea lui!

Păr. Damian între leproșii dela Molokai

Urmare din Nr. 4.

Unii vizitatori spuneau de Molokai că e un loc jalnic pentru cercetători și un iad pentru leproși. Casele lor erau colibe, făcute din crengi și rămurele, legate cu iarbă lungă. Nici un colț din acest loc înfiorător, n'a rămas necercetat de Păr. Damian încă în ziua sozirii sale. Un lucru îmbucurător a fost pentru el, când găsi pe aceste meleaguri și o biserică de lemn. Intra în ea, îngenunchi în fața altarului pentru rugăciune, gândindu-se totodată că într'ansa va sloji Sf. Liturghie zilnic, câte zile li va hărăzi Domnul pentru a mângâia pe fiii săi și a le putea da merrindea sfântă pe calea mântuirii.

Ridicat dela rugăciune, repede cu o mătură din ramurile unui arbore curăță biserica. Un leproș li a juse Părintelui flori și îndată biserica se umplu de un miros de bună mireasmă al florilor de portocali și de maci albi. În zilele următoare a făcut o pahar de curățenie, nelăsând în ea nici un fir de praf, sau altceva de acest fel. — Lume multă se adunase deja la ușa bisericii. Li prinsese mirarea să vadă un om sănătos coborât între ei și care mai ales nu se ferea de boala lor. Eșind din biserică, un alt leproș li aduse părintelui fructe, pe cari le luă și le mâncă, căci dela început era hotărât, să nu arate

leproșilor nici o teamă de boala lor. Fu chemat apoi la înmormântarea unui leproș. Mortul, asupra căruia Păr. Damian ceti slujba îngropării, nu era în sicriu ci învelit într'o rogojină. Până la groapă l-au dus 4 oameni pe umeri. — Groapa era mică și săpată în grabă. — Ba, după ploile mari de aco'o, multe morminte s'au desfundat. Așa că în cimitir era un amestec îngrozitor, de oase descoperite și o dohoare respingătoare. Părintele se întristase dând de această situație de plâns a progadei.

După înmormântare, o bătrână li apucă de braț, spunându-i: „Părinte, fiul meu, trage să moară”. Plecă numai decât. În timp ce spovedi și cu minecă pe bolnav, trebuai să iasă de mai multe ori din coșoabă, să răsuflă aer curat. Ploaia răsbise de abinelea prin acoperișul ei. Astfel că Părintele intră cu picioarele până în gleznă în noroiu. Pruncul era culcat pe o grămadă urită de rogojini, plină de murdărie. Mai avea la mâna dreaptă două degete. Era foarte răgușit. Când să i ungă picioarele, cu unțul de lemn sfioțit al tainei maslului, părintele observă că picioarele erau mâncate de viermi. Nu trecu multă vreme și după prunc muri și maica bătrână, tot ca și fiul său pregătită spre calea către cer,

după cum i-a plăcut bunului păstor să i grijească nelncetat pe toți.

În prima noapte duhovnicul Damian se odihni sub ramurile unui copac. Din fericire n'a ploat. După rugăciunile de seara pe cari de regulă le făcea în biserică și ori unde, în orele acelea lungi de noapte, mintea lui făcea mereu la planuri. Erau așa de multe de făcut. Din sat veneau neconținut șgomote. Erau vaerele bolnavilor, cari simțeau dureri, precum și urletele acelor, pe cari lepra li înnebunise. Des de dimineață se sculă, mergând spre biserică pentru Sf. Liturghie, după care cu toporul, sapa și lopats, se apucă de lucru la mormintele desfundate din cimitir, până când starea îngrozitoare a fost îndreptată.

Apoi, se apucă să sape morminte adânci și să facă la sicrie din scânduri, de cari se simțea lipsă în fiecare zi.

(Va urma)

Românii în cultura Rusiei

Fostul ministru al afacerilor străine din Republica Moldovenească și mai apoi ministru al dreptății la noi în țară, dl Ion Pellivan, a ținut de curând o conferință la București, arătând, câți oameni mari i-am dat noi Rusiei.

Panva Beranda a fost vestit tipograf. Mitropolitul Petru Movilă este fondatorul bisericii ruse ortodoxe și cel mai mare arhieru al Rușilor. Spătarul Nicolae Gavrilovici Milescu a fost cel dintâi ministru al Rusiei în China și a scris o mulțime de cărți vestite. Antioh Cantemir este adevăratul întemeietor al literaturii ruse, fost ministru al Rusiei la Londra și Paris. Mihail Matel Herarcov a fost organizatorul primei universități din Rusia și mare scriitor.

Nicolae Nicolaeovici Camenski și fiul acestuia Vasile Carastin Nazarevici scrie cea mai bună istorie a Ucrainei și întemeiază universitatea din Harcov. Gh. Venali este mare învățat slavist. Apoi Sârbu, Nacu, Cassu și alți bărbați de seamă, despre cari noi până acuma n'am știut nimic.

Așadară neamul nostru n'a dat numai Ungariei, Poloniei, Sârbiei, Greciei și Bulgariei oameni mari și de seamă, ci și Rusiei.

Putem fi mândri cu drept cuvânt de aceasta.

Nu este Român Unit,
care nu citește

„Unirea” și „Unirea Poporului”!

Primul cărturar erou din Sâncel

Învățătorul Teodor Frățila

Mi-a murit un prieten!

A murit un erou!

Undeva departe, la poalele Caucasului, s'a stins cu fața la inimic și cu mâna pe armă, învățătorul director Teodor Frățila, din comuna Sâncel. A murit acolo, unde neînfricații noștri ostași au făcut minuni de vitejie, luptând împotriva întunericului și uneltelor iadului.

L-am cunoscut din cea mai fragedă copilărie, deoarece eram vecini. Nu ne despărțea decât gardul împrejmuitor al curții și fântâna din care luam apă trei gaze. Toată ziua ne jucam împreună și eram ca frații. Când am crescut mai marișori, părinții — oameni mai cu stare în sat — ne-au dat la școală în Blaj.

El a urmat cursurile Școlii Normale și s'a făcut învățator, meserie grea și cu multă răspundere. Sufletul lui blând și înțelegător l-a îndemnat la aceasta. Era înzestrat dela Dumnezeu cu multă răbdare și gingășie sufletească, așa cum rar mai întâlnești și știa să se apropie de sufletul nevinovat al copiilor, încât era foarte iubit de aceștia.

A funcționat în mai multe comune: Glogoveț, Lepindea, Supleac și în urmă în satul său de naștere Sâncel, ca director al școlii. Peste tot a muncit cu multă râvnă și dragoste pentru luminarea poporului, pe care-l voia înălțat din întunericul neștiinței.

Incepând din 1939, de când a început frământarea de azi a omenirii întregi, Teodor Frățila a fost chemat să-și facă datoria pentru apărarea țării lui dragi. Când țara noastră a intrat în războiu — în 22 Iunie 1941 — el se găsea alături de camarazii lui, la Prut, granița cea nedreaptă. Armatele noastre au mers din victorie în victorie, până la Volga și Caucaz, iar T. Frățila, cu gradul de plutonier T. R. (fiind absolvent al Școlii de Ofițeri) și-a închinat toate gândurile și chiar viața pentru marea biruință a neamului.

A murit, departe de țară și de casă, în lupta pentru dreptatea românească, înscriindu-și numele în cohorta eroilor căzuți pentru cruce și pentru îngenunchierea bolșevismului.

Fără îndoială că, gândul său, — în cele din urmă clipe ale acestei vieți — s'a îndreptat spre

aceia pe care i-a părăsit pentru totdeauna: Cornelia, credincioasa sa soție, și îngerașii lui cuminiți: Marcela și Vidu, precum și la părinții lui bătrâni.

Prin moartea eroică a lui Teodor Frățilă învățământul primar pierde un element de nădejde, iar noi, prietenii lui, un camarad desăvârșit și un suflet, ales. Dar „Acei ce mor la datorie, sunt și rămân alături de icoanele noastre sfinte, icoanele luminoase ale Patriei“ zice Conducătorul Statului, dl Mareșal Ion Antonescu.

Fii încredințați, Toadere dragă, că amintirea îți va rămânea pururea neștearsă, în inimile noastre.

T. S.

„Toate e scumpe, Domnule“

Intr'o zi de târg, undeva într'un orașel, unde m'am dus și eu, pentru a-mi târgui ce-mi mai trebuie, printre lumea adunată — ca la târg — aud pe niște cunoscuți vorbind, ba despre una, ba despre alta, ca oamenii când se întâlnesc.

Vorbeau despre războiu, despre scumpete, despre lipsurile și necazurile ce le avea fiecare, că astăzi cine nu are năcazuri?

Ascultându-i, abia mai târziu am observat că printre ei se află și un nou sosit „din țară“. Era din satul vecin, dar viața pe care a dus-o „în țară“ i-a schimbat și vorba și portul. Din când în când zicea numai atât: „toate e scumpe Domnule!“ Il știam când a plecat „în regat“ că plecase cu niște cioareci cu „o sută de petece“ și cu niște opinci cu „gurguiele de o șchioapă“ și acum se întoarce cu haine domnești „nădragi“ e drept cărpiți, dar erau nădragi, și cu niște pantofi scălecați căpătați dela cine știe ce boier din regat. Domn în toată regula.

Ascultându-i pe fiecare cum se vâlcăreau, ba de lipsa „papucilor“ ba de scumpetea lemnului, ba dacă vrei să ieși muierei o năframă să aibă ce lua în cap la zile mari îți trebuie cel puțin câteva sute, altfel n'ai ce te apropia de „șatră“.

Am cugetat — depărtându-mă de grupul celor cunoscuți și deși în fața lor nu am vorbit aproape nimic, numai am ascultat, — câtă grijă și bătaie de cap trebuie să aibă un părinte de familie cu 4-5 copii în casă și cu avere puțină! M'am gândit la mulțimea familiilor ce cunosc eu, cari au intrat în iarnă desculți, desbrăcați și mai ales flămânzi. Cum vor ieși aceștia în primăvară? Pacostea mare este că tocmai familiile sărace sunt mai numeroase. Cei bogăți se bucură dacă au numai un copil sau nici unul.

Cum vor ieși în primăvară cei flămânzi și desbrăcați de acum? Trăind din mila celor ce au, cari se îndură spre ei să le dea câte ceva, imi vine în minte, deși nepotrivită aici, cântarea ce o cânta un mare bețivan dintr'un sat vecin, tată a 7 copii, cari erau „goli napi“ și flămânzi ca vai de ei:

„Hai să bem, că bani avem,
Bucate nu cumpărăm,
Numai alții ne vând nouă
Câte-o ferdeluță două“

și bea de svânta pământul. Copiii ș'au croit un drum în viață, bunisor, că i-a ajutat Dumnezeu pe toți deși, nu aveau o palmă de loc.

„Astăzi toate e scumpe“ orice ai vrea să cumperi, dar pentru omul chibzuit și harnic orice greutate e ușoară de trecut. Să ne mulțumim cu puțin și cu ce găsim azi. Nu se găsește stofă pentru femele „de plus ori de barșon“? Luăm de care găsim. Nu găsim pentru hăinuțe la copii? Vopsim pânză lucrată în casă în orice culoare și facem copilașilor haine frumoase și trainice.

Am văzut în unele familii din câteva sate — pe cari le amintesc spre lauda lor — că își poartă copilașii îmbrăcați în hăinuțe făcute din pânză de casă, vopsită în diferite culori. Ți-e mai mare dragul, să-i privești în hăinuțele lor, cum le stă de bine. Sunt mai frumoși decât în „tărcăturile“ cumpărate altădată din târg.

Imi amintesc că hainele pe cari le purtam în copilăria mea erau de târg și după 2-3 spălături te puteai uita la soare prin ele. ori puteai să faci sită de mămăligă din ele, așa se răreau, de bune ce erau, se vede.

În vremurile grele, de acum trebuie să suferim cu toții și numai suferind vom învăța să fim cumpătați și cruțători. Cel cumpătat iasă teafăr din greutate: Omul care se știe înfrâna, niciodată nu se vaetă de greutate. Sufere, tace, luptă și învinge.

Viața omului e ca o apă mare în care plutim. Unii se lasă purtați de valuri, se afundă și pier; alții luptă împotriva valurilor și ajung teferi la mal. Să nu ne lăsăm învinși de valurile vieții. Să ne ridicăm cu putere în fața lor și cu curaj și credință în Dumnezeu vom învinge și „toate celelalte se vor adăuga“ nouă.

Romanii aveau un proverb care suna așa „Sereni aut nubilo sospes“ în românește cam așa „în senin și'n negură teafăr“. Așa au fost ei, și au ajuns stăpânii lumii. În vremuri bune, în vremuri de belșug, în vremuri de furtună și greutate au fost senini și au stăpânit toată lumea cunoscută pe atunci.

Ioan Roscovei-Obrj.

Trei sori în curcubeu. La Gura Humorului în Bucovina locuitorii au putut vedea miercuri în 14 Ianuarie, dela o ceie 14 jumătate până la 15 jumătate, ceva ce se vede foarte rar. Anume s'au văzut pe ceru trei sori încunjurate de un curcubeu. Doi sori erau mai puțin luminoși, iar al treilea era soarele cel adevărat. Învățații li zic la această arătare „halo solar“ și se vede numai iarna, după un ger cumplit, dacă a dona zi e senin și dacă aborii din aier se prefac în cristale de ghiață. La toată întâmplarea că rar se vede așa ceva.

Știrile săptămânii

Ziua Unirii. Ziua de 24 Ianuarie este o mare sărbătoare. În 24 Ianuarie 1859 cele două Principate-Moldova și Muntenia se unesc, formând o țară mare și frumoasă. De atunci Milcovul nu mai e hotar. Cu prilejul unirii s'a alcătuit poezia:

Hal să dăm mână cu mână
Cel cu inima română,
Să'nvârtim hora frăților
Pe pământul Românlel.

Pentru Palatul Invalizilor s'au donat până acum 385 milioane 724 mii 20 Lei. Contribuțiile se pot depune la oricare oficiu poștal la C. E. O. Nr. 12 603. Rugăm pe cetitorii noștri, să nu-și uite de această datorie a fiecărui român de bine. În acel palat vor sta toți invalizii și mutilații de războiu, având tot ce le trebuie. Palatul va costa un miliard Lei.

Aripa nouă a palatului episcopesc dela Lugoj e gata. Duminică în 10 Ianuarie a fost sfințit, cu feștanie solemnă, noua aripă a palatului episcopesc dela Lugoj, care este foarte frumos. În noua aripă a fost așezată Administrația Centrală Capitalară, Biblioteca diecezană și alte oficii. Acest palat e un mare câștig pentru Episcopie și o podoabă a orașului.

Credincioși buni. Păr. Barna Mihail și curatoratul din parohia Șaroș, jud. Târnava Mică, mulțumește și pe această cale credincioșilor cari, cu prilejul sărbătorilor Nașterii Domnului, au făcut dăruiri pe seama bisericii în sumă de lei 15 393. Suma cea mai mare a dăruit-o credinciosul Șerban Gheorghe a lui Ioaniță, și anume lei 12 000. Mai adăugăm aici că în această parohie avem nu mai puțin de 31 cetitori.

Ceice așteaptă calendarele sunt rugați să nu se supere dacă nu le-au primit încă. Mai totău am fost nevoiți a le trimite celor ce le-au abonat și ne-au trimis banii înainte, iară trimiterea merge încet și cu necaz. Nu avem personal de ajuns ca să putem trimite mai multe de 750 calendare la zi. Nu peste mult vom începe a trimite calendarele și abonaților cari sunt în regulă cu abonamentul, adică acelora cari nu au nici o restanță și au plătit și pe anul 1943 abonamentul înainte. Vă rugăm însă de puținică răbdare, că noi lucrăm aici ziua și noaptea, dar nu răz-bim să-le facem toate deodată.

Nenorocire. Iarna grea aduce cu sine multe nenorociri. În comuna Bogdănești (din Județul Valcea) ciobanul Gheorghe Cilei a fost mâncat de lupi.

A voit să vândă aur. Aprul nu se poate vinde decât la Stat. Împotriva acestei legi a lucrat biata Mărioara Valea, care a voit să ducă pe tren, dela Brad la Arad, într'un loc foarte ascuns, un kilogram de aur. Însă a avut nenorocul de a fi fost descoperită de un comisar de poliție. Va sta la răcoare poate mai bine de un an.

Ajutor la gazetă am primit dela următorii cetitori: Ing. Ioan F. N. grutiș, Blaj lei 260, Copăndean Samoil, Lupeni lei 140, Viadu Trifan Lăscud lei 90, Stoica Ionel Minișul de sus lei 135, Suci Alexandru Calan lei 40, Gh. Medoia protopop lei 240, Preot S. Nossă lei 400, Traian Milea Hașag lei 40, Maria I. Băciu, Vestem lei 50, Augustin Oprean Vestem lei 200, Ioan Bortea Cincul lei 240. Banul Dumnezeu să-le răsplătească la-miit.

Spionă osândită la moarte. Fata Busiani Laura în vârsta de 21 ani, de origine din Elveția, a fost prinsă spionând marina militară italiană. Ea a fost osândită la moarte și executată într'un sat de lângă Roma, duminică în 17 Ianuarie.

A născut un monstru și l-a omorât. Femeia Rada Ștefan Boboc din Titu, lângă Târgoviște, a născut un monstru cu 4 ochi și la loc de nas cu un moț de curcan. Soacră-sa, văzându-l, la sugrumat și l-a ascuns în pod. Însă lucrul s'a auzit în sat și biata soacră a fost deținută, așa că va trebui să dea seamă de fapta sa logrozitoare. Pedepsa însă-i va fi mai mică, fiind copilul nou născut un monstru, de care s'a speriat și a voit să scape de el.

Numerotarea caselor. Regulamentul Legii Administrative prevede ca în curs de un an toate casele din fiecare comună să fie numerotate. În comunele bogate această numerotare se va face pe table anume comandate, iară în comunele sărace pe table mai ieftine. Comuna nu are drept să câștige din numerotarea caselor nimica.

25 abonamente cadou. Păr. Victor Toldi din Vișag, poșta Lugoj, jud. Severin, ne face cadou, adică cinste, din prilejul jubileului de 25 ani al gazetei, 25 de abonați noi. Îi mulțumim pentru darul frumos.

Cooperativa „Izvorul“, din Valea Lungă, jud. Tr. Mică, angajează imediat un GESTIONAR pentru conducerea prăvăliei, fost comerciant, neconcentrabil, perfect cunoscător în coloniale, textile și fierărie, cu acte în rând și garanție. Bineretrițuit. Ofertul se vor înainta pe adresa: Cooperativa „Izvorul“, Valea Lungă, jud. Târnava-Mică. 7 (2-3)

Un cioban român în Caucaz. Ciobanii noștri de prin părțile Sibiului au obiceiul de a se duce cu turmele lor prin toate părțile. Un cioban, Nicolae II-a din comuna Topârcea s'a dus cu turmele de oi pe când era de 14 ani în Rusia. Incepând în 1914 războiul nu s'a mai putut întoarce. Trăia tocmai în Caucaz Ajungând trupele românești mereu biruitoare până în Caucazul îndepărtat, ciobanul nostru s'a reîntors în Transilvania.

Meserie nu glumă. În Capitală a fost arestată o bandă de 6 spărgători, toți 6 ucrainieni, între ei o femeie și 2 evrei. Ei au făcut în Capitală foarte multe spargerii, așa că valoarea acestor spargerii se urcă la 6 milioane. Aceștia 6 spărgători trăiau după meseria de spărgător, și trăiau foarte bine. Acuma vor duce-o cam greu în beciurile temnițelor buseureștene.

Ce s'a făcut

în parohia română-unită „Sf. Vasile” din Sibiu II. în cursul anului 1942

I. Sufletește: Mărturisiri: bărbați: 1473, femei: 4910, total 6383. Cuminecări: bărbați 1731, femei: 845, total 10.185. Sf. liturghii servite: 619. Vecernii servite: 130. Sf. Maslu administr.: 26. Sfeștani servite: 37. Alte slujbe sfinte: 150. Paraclise slujite: 23. Oie de catecheză ținute: 375.

II Creșterea numărului credincioșilor: Nașteri: băieți: 23, fete: 8 total 31. Căsătorii: 21. Morți: bărbați: 15, femei: 10, total 25

III. Fapte bune: Ajutor soldaților răniți Spital. Public: 62 cărți = 1800 L. Ajutor soldați răniți Spit. Ursuline cărți 347 = 5056 L., postale 32 = 160 total egal 70.5; țigareti 441 egal 5750; chibrite (cutii) 20 egal 40 lei, prăjituri cozonaci 1.030 buc. egal 9066 lei, ouă de Paști 120 buc. egal 1200 Total: 23.081 lei

IV. Fondul săracilor: sold la 31. XII 41 total 7000, intrate benevol total 71.686 total 78686, eşite ajutor; săraci: elevi: ucenici; studenți: 39464 Sold. la 31 XII 1942 este de 39222

V. Fondul pentru vin și făină prescuri: de rezerve a) intrate la 31 XII 41 2862 b) intrate pe 1942 2882, total 5744, c) vin pentru liturg. cump. 714, sold la 31 XII 1942 este de lei 5080

VI. Fond Colectelor cerute de Metropole, în scopuri înalte: a) intrate în 1942 Lei 16.618, b) trimis la dest. 13.603, sold de rezervă la 31 XII 1942 3.015 Lei.

VII Cărți vândute: ușa bisericii: a) de rugăciuni: Acumulate 60 ex. egal 7325, b) de rugăciuni, Domnului să ne rugăm 480 ex. egal 12950 egal 540 ex. egal 20.275. c) de conținut moral: 983 ex. egal 22.187 total cărți: 1523 egal 42.462 Lei. d) Iconițe sfinte 147 ex. egal 1870.

VIII Parăea materială: intrate. Sold la 31 XII. 10.630 Lei Discul pe 1942 110.926 Lei Contrib. pe 1942 benev. 47.360 Lei. Ajutor Primărie 14.990 Lei, intrate pe 1942 183.906 Lei, cheltuite pe 1942 152.118, sold la 31 XII 1942 31788 Lei, acesta este venit net

IX Fondul edificării bisericii. a) sold la 31 XII 1941 294.606 Lei b) colectă participării credincioși parohieni 72.000 Lei. c) colectă ușa bisericii 25.626 pe anul 1942 colt. este egal 97.626 Lei, pe anul 1942 este egal 294.606 Lei. Totalul fondului este egal 392.232 lei.

Recapitularea sumelor încasate fond extract 71.686 lei, fond pentru vin rez. 2882 lei, pentru colecte Metr. 16.618 lei, fond

discul. 110.926 lei, fond. contrib. benev. 47.360 lei, fond. edif. bis. part. 72000 lei, fond. edif. bis. usă b. 25.626 lei. Totalul încasat este 347.068 lei.

Sibiu la 31 Dec. 1942.

Păr. Pompeiu Onofreiu, protopop onorar. Parohul acestei parohii.

Tuberculoza oaselor

Bacilul, microbul, adică seminața tuberculozei, nu creșă nici o parte a trupului omenesc, acolo unde ajunge el, roade și dă boală.

În mod obișnuit când vorbim de tuberculoză, de ofiică, ne gândim la plămâni. Și pe drept cuvânt la plămâni trebuie să ne gândim, pentru că plămânul este mai întâi atins de această nemiloasă boală, deoarece prin plămâni intră bacilul în trupul nostru din praful în care a scuiat un oticos. Dară aminte trebuie să ne fie și de oase.

În rândul al doilea după plămâni, oasele sunt partea din trup cele mai adeseori roase de necruțătorul vierme al tuberculozei, de bacilul tuberculozei, zis bacilul lui Koch, după numele celui care l-a descoperit.

Că cineva are tuberculoză la oase, putem băni după aceea că din oasele sale, din oasele mâinilor ori a picioarelor, se scurge puroiu, un puroi alb apăsos, puroiu ce se scurge ani de-arândul, ca dintr'un izvor nesecat.

Tuberculoză fac toate oasele, dar foarte adeseori fac oasele din șira spinării, când ca urmare omul — copilul că de obicei copiii fac tuberculoză la oase — se cocoșează, se fac gheboși, cu coașă în spate.

Leacul tuberculozei de oase

Tuberculoza oaselor se vindecă. Leacul tuberculozei la oase nu trebuie căutat în farmacie și nice în spital, nu, că leacul tuberculozei de oase este în razele soarelui.

Să sfătuim părinții copiilor cu tuberculoză la oase, să-și ducă copiii la mare, la Târgușorul ori la Mamaia. Iosă dacă putere de a face așa ceva nu au, soarele cu ale sale raze binefăcătoare este peste tot. Să fie lăsați copiii desbrăcați până la piele, să facă baie de soare și, pe lângă o mâncare mai bună, sub binefacerile razelor de soare rânile lor se vindecă, ca prin minune.

Dr. Ioan Prătilă

Cum se comandă calendarele

Poșta fiind grozav de scumpă și astfel păgubind Preacinstiții Preoți cari comandă prin poșta mai multe calendare, am hotărât că le dăm următoarele rabate pentru a nu avea pagubă la împărțirea calendarelor:

La 10 calendare dăm 1 în cinste

20	"	3	"
30	"	5	"
40	"	6	"
50	"	7	"
60	"	9	"
70	"	10	"
80	"	12	"
90	"	13	"
100	"	15	"

Din calendarele primite în cinste se pot plăti speșele poștale cari sunt anul acesta foarte mari, iar calendarele se pot vinde cu câte 50 Lei exemplarul.

Ceice le ridică dela Redacție, și astfel nu au speșe poștale, primesc tot la câte 10 calendare anul în cinste.

Ceice comandă un singur calendar trebuie să ne trimită 50 lei plus 10 = 60 lei speșe poștale. Ceice comandă 5 calendare ne vor trimite 250 + 30 lei; ceice comandă 8 calendare ne vor trimite 400 + 40 = 440 lei.

„Indreptarele bisericesti” au apărut și se vor trimite, pentru toți preoții și cantorii din Arhiepiscopia, prin Preaonoraii Protopopi, cari sunt rugați, să le trimită »poi celor în drept.

Poșta gazetel

Pr. Ion Munteanu Sebeș (Făgăraș). Am primit 3220 Lei și i-am introdus întocmai cum ați scris, afară de E. Dâmbol nr 1701 unde am introdus cei 900 lei pe următorii ani: 1931 Lei 160, 1932 lei 180, 1933 lei 150, 1934 lei 150, 1935 lei 150 și 1936 lei 110. Abonamentul lui E. Dâmbol a început în anul 1927. În 4 Ianuarie 1928 a trimis lei 180, din care lei 135 au trecut pe 1927 și 45 lei pe 1928. În anul 1928 Decembrie 31 a mai trimis lei 135 cari s'au trecut tot pe anul 1928 fiindcă abonamentul la an era 180 lei. În 13 Ianuarie 1930 a trimis lei 180 cari s'au trecut pe 1929. Deci banii sosiți în 23 Ianuarie 1937 au fost trecuți pe anul 1930 lei 180 și pe 1931 restul de Lei 20. De atunci încoace n'a mai trimis de loc bani până în 2 Ianuarie 1944 lei 900, despre cari bani V'am referat la începutul poștei gaz. Altă clarificație nu-i mai putem face și dacă nu crede, noi nu mai avem ce face, și decât să i mai facem încă odată situația, mai bine să fie sănătos cu bani cu tot.

Se vede că în Sebeș-Făgăraș Sf Voastră aveți poporeni foarte nelotelegători, fiindcă tot asemenea am pățit și cu fostul abonat Cerghita Gheorghe, care încă ne restea abonamentul la gazeta începând cu anul 1930 până în anul 1940, total lei 1605

Pr. Nic. Paștu. Am primit Lei 1200 pe cari i-am repartizat în felul următor: Lei 100 pentru 4 numeri de probă pe timp de o lună, câte Lei 100 la nr 11253, 11772 și 11775 pe anul 1942 și câte Lei 200 la nr 11773, 11774 și 11776 tot pe anul 1942 Total lei 1000. Au mai rămas lei 200 pe cari i-am introdus la Of. par. nr 10215 pe anul 1943.

Pr. Fl. Popoviciu. Am primit banii și i-am introdus după cum ați scris, dar în loc să fie 26 ab. vechi, am găsit numai 25, fiindcă nr 9203 este același cu Cizmas Teodor. Toți 25 abonați vechi și 3 noi, egal 28 abonați. 28 ori 267 este 7476 lei Dvoastră ați trimis Lei 7743, deci mai aveți la noi un bon de 267 lei. Vă rugăm să ne scrieți ce să facem cu el.

Pr. A. Rusu, Făgăraș. Am primit 2000 lei

și i-am introdus cum ați spus Sf. Voastră Nr. 4215 e sîstat, fiindcă cineva l-a returnat

Nicula N. Voinea, Porumbacu-de-sus. Am primit c. p. Gazeta a fost returnată în multe rânduri și apoi sîstată. Acuma merge din nou.

Ioan Oprean, Subcetate. Am primit poștala. Banii de care ne vorbiți i-am primit, încă în vară, 200 lei.

Oficiul parohial, Viștea-de-jos. Am primit cartă poștală. Calendarele s'au trimis. Nu putem să știm care a pățit, deoarece nu ne spuneți numele abonaților. Pe noi i-am găsit noi sunt toți achitați pe 1942

Of. par. Nădlac. Am primit scrisoarea care ați făcut comanda de 25 ex. calendare însă cele 200 ex. calendare comandate în luna Decembrie erau deja trimise. Of. par. mai are de achitat la Al. Popa pe anul 1942 Lei 37.

Șt. Tomușa 3970. Dvoastră mai restă pe anul 1943 Lei 20 și Anie Lonea nr. 379 Lei 270. Calendarele s'au expediat.

Corpul Poștelor Tribunalul Dumbrăveni

Nr. 101-1941

Publicație de licitație

Subsemnatul șef-portarel prin această publică, că în baza deciz. Nr. G. 1149/1941 a judecatoriei Dumbrăveni în favoarea reclamantel Banca Gen. de Economii din Sibiu suc Dumbrăveni repr. prin avocatul Dr. Henric Bokk din Dumbrăveni, pentru încasarea creanței de 12,000 lei și accesorii se fixează termen de licitație pe ziua de 6 Februarie 1943 orele 11 a. m. la fața locului în domiciliul urmăriților str. I. C. Brăteanu Nr. 6, unde se vor vinde prin licitație publică judiciară 1 căruță, 1 trăsură, 1 șnie, 1 teasc 2 hamuri, 1 car, 9 buti și un aparat de radio în valoare de 26.000 Lei în caz de nevoie și sub preț de estimare

Dat la Dumbrăveni 11 Ian. 1943.

FLEFLEA, șef-portarel.

umpărăm

Samântă de cânepă și Samântă de in

Ofertele se vor adresa

FABRICA DE CÂNEPĂ

Inginer Ioan F. Negrușu, Blaj 121 (8-15) Câmpul Libertății

Veți câștiga mult și ușor, Dacă cultivați cânepă de înor!

Cereți condițiunile de contract dela

FABRICA DE CÂNEPĂ

Inginer Ioan F. Negrușu, Blaj 122 (8-15) Câmpul Libertății

Se caută cantor

la Șeitin, județul Arad. Condițiunile foarte avantajoase. Postul se va ocupa până la 1 Martie 1943. Concurenții e bine să se prezinte personal. 5 (3-8)

Anunț

În ziua de 3 Februarie 1943, se vinde prin licitație publică în prezența fondului Laday dela Căncel 41 loturi (delnițe) lemne de foc, pe lângă bani gata.

Blaj, la 21 Ianuarie 1943.

A. Folea

9 (1-1) administrator capitolul